

Cuvântul lui Dumnezeu la paisprezece ani de la punerea pietrei de temelie a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim

Eu, Domnul și cuvântul Meu cel din Tatăl, Mă scriu cu zi de sărbătoare pentru grădina cuvântului lui Dumnezeu din zilele acestea, iar voi, copii din porți, dimpreună cu tot poporul cuvântului Meu, întăriți-vă inimioarele și așezați-vă sărbătoare înaintea Mea, că Eu stau în mijlocul vostru cu viața cuvântului Meu care vă așează pe voi înaintea Mea, și pe Mine înaintea voastră, și apoi lucrează cuvântul Meu peste pământ. Amin.

O, fiilor, e sub durere țara venirii Mele cuvânt în ea. E apăsător neamul român sub varga mâniei Mele, și voiesc să vă aud pe voi cerându-Mi să-l izbăvesc și să-i dau din Duhul Meu de viață, iar viața este cea care stă în Dumnezeu cu tot cu om, căci plăcut îmi este neamul al cărui Dumnezeu sunt Eu, iar Eu îl ocrotesc pe el. Chiar și durerea cea pentru trezire e tot iubirea Mea pentru om, dar trebuie s-o trezesc pe România ca să trăiască ea după cuvântul Meu, că Eu în ea Mă fac cuvântul cel pentru nașterea din nou a lumii, împlinind Scriptura aceasta despre care am grăit acum două mii de ani. Amin.

Duhul Sfânt al cuvântului Meu îi cere neamului român iubire pentru Dumnezeu, credință în acest cuvânt care curăță fărădelegea de pe pământ și care mângâie pe cei ce iubesc în Dumnezeu și nu în lumea aceasta. Cobor pe pământ cu Scriptura înnoirii lumii, prin care chem omul să iubească în Dumnezeu, nu în lume, căci duhul lumii l-a scos pe om din împărăția Mea și l-a învățat cu traiul cel de pe pământ și nu din cer. Pe pământ trebuie să fie împărăția Mea și nu a omului, iar omul trebuie să fie locaș al slavei Mele, împărăție a cerurilor, pe care o voiesc plină de bucurie în om, plină de glasul cuvântului Meu care iarăși face lumea. Amin.

O, poporul Meu, în ziua aceasta de sărbătoare pentru grădina cuvântului Meu, Eu te așez înaintea Mea rugător pentru țara română. Mâna Mea s-o izbăvească de sub greu, de sub durerea ei. Duhul Meu s-o înnoiască, iar fiii ei să caute viața lui Dumnezeu în ei și între ei, căci păcatul poartă în el pedeapsa lui, iar Eu o voiesc curată pe România, fiindcă va să vin curând cu slavă văzută în ea și să Mă vestesc Dumnezeul ei și să-i ridic pe cei ce sunt români cu inima și cu fapta, și să-l numesc cu numele ei pe tot sufletul care va iubi să se facă după chipul și asemănarea Mea, care va fi curând, curând peste fiii acestui neam, pentru slava venirii Mele, ca să am masă și casă în țara Mea nou aleasă așa cum este voia Mea și nu voia ei, iar voia ei să iubească voia Mea, căci sunt Dumnezeul ei. Amin.

O, popor al cuvântului Meu, te învăț în Duhul Sfânt să ceri pentru România împărăția păcii Mele, ca să aibă ea iubirea și ocrotirea Mea și să se gătească ea după plăcerea Mea, casă a venirii Mele după două mii de ani, căci din mijlocul ei am lucru mult de așezat peste pământ, ca să aduc apoi spre vedere cerul cel nou și pământul cel nou și om nou, cu iubirea Mea în el pe pământ, și odihna Mea în om, așa cum l-am dorit Eu pe om atunci când l-am zidit spre bucuria Mea.

Și acum, poporul Meu, având în mijlocul tău pe cei unși între Mine și tine, voiesc să aud glasul rugăciunii tale pentru România, care plânge sub încercare și nu știe să-și afle izbăvirea din ispitele care au prins-o sub ele pentru depărtarea ei de Dumnezeu. Ridică mâinile, poporul Meu, și cu fierbinte duh de rugăciune spune-I Tatălui și Fiului și Duhului Sfânt rugăciunea ta pentru țara ta și a Mea, și așa să te rogi:

Doamne al puterilor în cer și pe pământ, Doamne al răbdării și al îndurării, în marea Ta durere de la depărtarea de Dumnezeu a neamului român și a tot omul de pe pământ, Te mângâiem, inimă lângă inimă Te mângâiem în durerea Ta pentru țara venirii Tale. Ea este aleasa Ta și masa Ta de nuntă, dar ea nu poate să Te cunoască, fiindcă s-a depărtat de Duhul

Sfânt, Care știe de la Tine în om, iar păstorii care stau peste ea în numele Tău n-au milă de ea. Dar ai Tu, și nu uita de mila Ta de ea dacă ai venit în ea ca s-o păstorești pe pășunea Ta. Dă-i ei darul Duhului Sfânt prin botezul Tău cu Duhul Sfânt și cu foc. Dă-i ei duhul treziei și al credinței sfinte, și apoi al iubirii și al cunoașterii lui Dumnezeu. Oprește-Ți mânia cea venită peste ea pentru deșteptarea ei. Certarea Ta de peste ea să-i fie ei înviere, și apoi viață cu Tine, și scap-o pe ea de duhul lumii, de duhul pierzător al acestui veac, căci lumea și pofta ei piere, dar să rămână România și fiii ei, Doamne, iar Tu să faci din ei casa Ta și neamul Tău de sfinți, că dulce este omul sfânt, și binecuvântare pe pământ este viața cea sfântă în om.

În poporul Tău vor fi numai sfinți; știm că așa ai vestit prin prooroci, dar întindem mâinile spre Tine ca să pui Tu în ele, iar noi să dăm neamului român înțelepciunea Ta, înțelepciune de facere a omului nou după chipul și asemănarea Ta pe pământul român, și să se întindă această minune peste tot pământul apoi, ca să înnoiești așa lumea și nu cu certare, Doamne al puterilor.

Și acum, însuflețește-Te în noi ca să știm să-Ți cerem, prin Duhul Tău să știm, ca Tu să poți împlini.

Poruncește ploii și măsurii ei cea multă să meargă înapoi la locul ei, și să vină ea pe pământ numai pentru hrana oamenilor, hrană care crește cu ploaie și cu soare și cu lumină și cu harul Duhului Sfânt, Care dă viață peste toate și mângâiere peste toate.

Poruncește vântului cel iute să nu nimicească făptura Ta de pe pământul român, ci să se tragă înapoi în cămărilor lui, iar când iese, să vină dulce și mângâios, ca să răcorească și să vorbească despre viață, și să cânte cu glasul lui cântecul iubirii Tale pentru cei ce Te iubesc, pentru venirea Ta cuvânt pe pământ, Doamne al puterilor.

Poruncește cu iubire stihilor toate să nu lovească pământul român, ci să-l ocrotească pentru șoapta Duhului Tău Cel Sfânt, Care Se face cuvânt pe pământ. La toate să le poruncești să lucreze cu măsura binecuvântării și a mângâierii, și să aduci pace sfântă și lumină din lumina Ta peste pământul român.

Te cerem pentru români și peste români, ca să știe neamul român să nu aibă alt dumnezeu afară de Tine, și tot mai mult să asculte, și să vină să învețe voia Ta s-o facă, și să fie neamul român neam sfânt, și apoi neam slăvit înaintea Ta, de la care vor învăța viața cea veșnică și binecuvântarea toate neamurile pământului, care se vor plânge văzând venirea Ta cu slavă și slăvindu-Te cu sărbătoarea ei în mijlocul pământului român, ales de Tine la început și acum, ca să lucrezi de pe el taina veșniciei a toate câte au fost și sunt în Tine și nu în lumea aceasta, Doamne al puterilor.

Și vino, Doamne, în noi cu Duhul Cel Sfânt al rugăciunii, și prin El fierbinte să-Ți cerem toate câte sunt rostite de Tine pentru făgăduința mântuirii. Acoperă cu ocrotirea Ta, cu mila Ta, și apoi cu slava Ta țara română, iar sfinții și îngerii Tăi să-i dea de la Tine, și mereu învață-ne să Te rugăm pentru ea, iar Tu să împlinești așa. Amin, amin, amin.

O, copii ai cumineniei și ai rugăciunii, caldă să vă fie inima cea pentru rugăciune, căci inima nu trebuie să aibă o altă lucrare decât lucrarea care cere pe Dumnezeu pe pământ, voia Lui pe pământ ca și în cer, iar când inima vă lucrează și pentru cele ce sunt de împlinit, țineți-o în Mine și nu în lumea aceasta cea plină de venin. Mereu sunt între voi, și vă învăț să nu fiți în lume, să nu stați în lume, ci să stați în Mine, fiilor. Nu Eu trebuie să lupt să vă am, ci voi trebuie să luptați aceasta. Eu doar vă învăț voia Mea în voi, căci cel neînvățat de Dumnezeu nu-L face pe Dumnezeu pe pământ, și îl face pe diavolul, iar Eu Mă supăr pe om dacă face așa, și iată, fiecare faptă își atrage răsplata ei.

Omul trebuie să se facă bucurie și să umble în lumina Mea, că altfel el stă în întunericul din el. Dar Eu sunt învățătorul Cel cu viață veșnică în cuvânt, și așez peste om înțelepciunea vieții, și apoi dănuirea fiilor vieții, iar pentru toată această împlinire pe pământ, omul trebuie să asculte de Dumnezeu.

Voi, fiilor ai cuvântului Meu cel de viață făcător, voi să nu încetați să umblați în lumină, căci viața cea în lumină este viață păzită de îngeri și mereu așezată pe drumul vieții la orice clătinare a ei dacă omul este umilit. Omul trebuie să stea în mare umilință ca să nu cadă din Dumnezeu, căci Adam a căzut din Mine dacă nu s-a putut umili pentru căderea lui. El s-a supărat pe Mine atunci când Eu am văzut că nu Mă mai ascultă, și am pus de el deoparte raiul, casa cea pentru viață și pentru ascultare în ea. Taina ascultării este taina vieții, și vai omului care ascultă de sine și nu poate fi frumos ca Dumnezeu, căci Eu ascult de Tatăl, ca să fiu Cel frumos, și ca să ia și omul din această taină a vieții, care îl strălucește pe om înaintea Mea și înaintea oamenilor. Cel ce ascultă de Dumnezeu pe pământ, acela este om frumos, și acela cunoaște această lucrare a ascultării pe pământ, căci omul după ce greșește trebuie să asculte. Cel ce greșește este cel ce nu ascultă, dar dacă el iubește să fie cel frumos, intră apoi în ascultare pe pământ, căci ascultarea este de la Dumnezeu, și toată lucrarea ei înseamnă lumină.

O, poporul Meu, stau în mijlocul tău cu gura plină de învățătură ca să ia din gura Mea fiii oamenilor și să învețe ei să scape de pieire, să scape de neascultare. Cel ce se păstrează cu toate ale sale în lumină, acela este om cu inima curată de el însuși, și este fiu al păcii, că nu altceva face pacea, iar omul care stă înăuntrul lui, acela naște numai război, căci diavolul se ascunde în el și lucrează prin cele ascunse ale omului, fiindcă diavolul iubește întunericul omului.

Umblați în lumină, fiilor. E bine să fiți știuți și văzuți mereu, ca să fiți cu inima curată mereu, și să fiți numiți fiii lui Dumnezeu. Fiți cu inima curată de voi înșivă, și plină de Dumnezeu să vă fie ea, căci întunericul este de la om, fiilor. Când Adam s-a ascuns înăuntrul lui ca să nu-l știe Dumnezeu, Eu l-am strigat afară și i-am arătat ascunsul său, dar dacă el nu s-a umilit pentru ascunsul său, s-a supărat și nu M-a mai iubit, și s-a purtat apoi departe de inima Mea cu inima lui, și le-a iubit pe ale sale și nu pe Dumnezeu. Așa îl părăsește omul pe Dumnezeu, căci cel ce nu umblă în lumină, nu mai iubește lumina, ci întunericul, care îi face diavolului casă în om.

O, poporul Meu, nu e bine să stea omul înăuntrul lui, căci lumina Mea îl strigă afară când el face așa, și e rar omul care se umilește la strigătul Meu care îl scoate pe om la lumină așa cum am lucrat și cu Adam. Omul nu se poate păzi pe sine pentru cele din el, dar el nu știe să creadă aceasta și ca să caute apoi cu lucrarea luminii. Eu însă am venit pe pământ cuvânt, și Mi-am pecetluit grădinița sfântă, din care lucrez cu cuvântul și îl strig pe om afară din el ca să-l învăț ascultarea, și să învețe el de la Mine să fie blând și smerit cu inima, și așa să treacă de la moarte la viață, de la întunericul din el la lumina cea din afară, de la învârtogare la ascultare, de la semeție la umilință și la pruncie, prin toate aceste taine, care aduc pe pământ și peste om viața și răscumpărarea fapturii.

Și acum, Duhul Meu Cel blând și smerit mângâie rana ta, Românie. Pacea Mea să se reverse peste tine ca un râu, dar caută, țara Mea, să ai păstori care să te poarte spre Mine și nu spre ei, căci din pricina celor ce stau peste tine fără viața Mea în ei, tu suferi acum durere, țara Mea. Trezește-l tu pe cel între păstori tăi care este de la Mine și prin care am mărturisit acum paisprezece ani biserică curată pe pământ, biserică de nou Ierusalim și neam sfânt și mântuitor de la Mine în mijlocul tău. Trezește-l pe cel între păstori tăi credincios și adevărat pentru mântuirea ta și așază-l să ceară la Tatăl împăcarea ta cu Dumnezeu, țara Mea. Adu-l cu fața spre izvorul Meu și pune-l mijlocitorul tău spre Mine, dar trezește-ți duhul credinței și al cunoștinței tainelor Mele cu care lucrez din mijlocul tău peste pământ, țara Mea. Amin.

Sunt în sărbătoare cu ziua amintirii pecetluirii acum paisprezece ani a grădiniței cuvântului Meu, a Sfintei Sfințelor bisericii României, căci toate se întocmesc iarăși, iar cele vechi, iată, trec cu trosnet, și se lucrează țară sfântă, nou Ierusalim pe pământul român, și acest nume va fi peste tot pământul: România, țara Noului Ierusalim, limanul celor mântuiți. Amin, amin, amin.

O, popor al cuvântului Meu de azi! Mă voi întoarce iar în cartea Mea, după ce veți ridica spre Mine această zi de sărbătoare, și Mă voi scrie încă în carte, ca să vă dau din Mine povață, și lucrare cu povață, și să fiți fii ai ascultării. Amin.

Iată, poporul Meu, Eu sunt povătuitorul tău, ca să fii tu fiu al ascultării, căci dacă ai povătuitor, ai și ascultare, iar cel ascultător este păzit de îngeri, dar nimeni nu poate să asculte decât cel ce crede că Dumnezeu și nu omul a așezat pe pământ duhul ascultării. Tot ce este între cer și pământ, lucrat de cuvântul Meu, toate ascultă de Dumnezeu și de dreptatea a toate câte se petrec, iar când dreptatea asupra celor rele, lucrate de om, pare a se schimba, aceasta o face pocăința omului, pocăința care îl înduplecă pe Dumnezeu spre iertarea cea împotriva faptelor rele ale omului, căci omul se unește atunci cu Dumnezeu, iar cel ce este unit cu Dumnezeu nu-l poate ajunge răul pe care l-a făcut, după ce el condamnă răul din el, părăsindu-l și așezându-se în Mine, purtat fiind apoi de duhul ascultării, duhul care îl poartă pe om pe cărarea îngerilor vieții. De aceea te învăț Eu mereu, poporul Meu, să stai în Mine, nu în lumea aceasta, să iubești în Mine, nu în lumea aceasta, că în lume nu este duh de ascultare spre pază de îngeri peste tine, și este numai omul și întunericul dinăuntru și din afara lui.

Omului nu-i place cu Dumnezeu pe pământ, căci Dumnezeu este lumină, și în lumină petrece și lucrează tot ce lucrează, iar omul nu este învățat să fie știut și văzut cu cele dinăuntru ale lui dacă acelea nu seamănă cu Dumnezeu, ci seamănă cu omul și cu diavolul, căruia îi place ascunderea omului, și prin care diavolul dăinuiește între cer și pământ.

I-am învățat pe ucenici cum poate omul să fie al lui Dumnezeu, fiu al luminii, și apoi ucenic al Meu, cu care Eu să lucrez lumină multă pe pământ și toate Scripturile care așteaptă una după alta împlinirea lor cea de la Dumnezeu. Lumina, fiilor, este cea care nimicește de peste tot pe toate cele ascunse care se luptă prin om împotriva luminii, a îngerilor luminii, iar Eu le-am spus la ucenici: «*Umblați în lumină!*», și i-am învățat să creadă în Mine, ca apoi să asculte de tot ceea ce Eu îi învăț să îplinească.

O, fiilor, și pe voi v-am învățat, și tot mereu vă învăț drumul vostru cu Mine, iar pe diavolul întunericului îl țin departe de voi când el aude că vă învăț să stați cu inima în mână, nu în piept; să stați cu cele din ea în lumină ca să vă slujească îngerii luminii, îngerii care slujesc la cei ce stau în Dumnezeu, văzuți și știuți cu tot ce fac și simt ei.

O, poporul Meu, nu poate omul să fie al lui Dumnezeu decât dacă ascultă de El, dar oamenii nu știu să facă această lucrare. Când i-am trimis pe ucenici spre oameni, le-am spus lor: «*Cine vă primește pe voi, pe Mine Mă primește, iar cine nu vă primește pe voi, pe Mine nu Mă primește, și pe Acela Care M-a trimis*». Nu le-am spus să se ascundă cu omul în ei înșiși, ci le-am spus să umble în lumină nimicind răul din om în chip văzut și știut, așa cum Eu am lucrat văzut și știut de ei, și nu cum a lucrat cu Mine Adam, care a luat din pomul cel pus deoparte și s-a ascuns în neascultare. Ea este locul cel mai tainic în care omul se ascunde de Dumnezeu când el uită că pentru lumina Mea nu este loc tainic.

O, poporul Meu, nu este cu inima curată cel ce se ascunde. Ascunderea când omul se lasă dus de gândul lui cel neștiut, zice el, îngerii întunericului văd fapta lui, și o slujesc pe ea, și ea îl învinuiește pe om la Dumnezeu. Lumina omului însă îl ține pe Domnul și pe îngerii Lui lângă om, că omul cu inima curată se face mereu văzut și cunoscut, căci are duh iubitor de oameni, și un așa duh nu stă în sine, și un așa om nu face nimic care să trebuiască tănuit, ci se face lumină prin toate cele plăcute și lucrate de el, pentru el și pentru semenii lui. Cel ascuns în sine când Eu îl strig afară din el se supără pe Mine ca și Adam, dar cel ce stă în lumină se bucură când îl așez înaintea Mea, așa cum s-a bucurat Lazăr când l-am strigat afară din mormânt, căci el a fost în duhul ascultării iubind taina luminii.

A ieșit Lazăr din mormânt la cuvântul Meu, poporul Meu. Cel viu cu trupul însă nu vede, și de aceea nu ascultă; nu vede, și de aceea nu crede și de aceea se iubește pe sine.

O, nu e bine să stea omul înăuntrul lui, că atunci trebuie să-l strige Domnul afară ca pe Lazăr din mormânt, și omul se supără pe Dumnezeu când îl strigă, așa cum s-a supărat Adam când s-a ascuns înăuntrul său și în femeie, și apoi după femeie s-a ascuns când Eu l-am strigat.

O, poporul Meu, te învăț, fiule, să fii ucenicul Meu, ca să am cu cine să lucrez peste oameni calea luminii lor spre Mine. Nu pot lucra fără ucenici, ci trebuie să am un popor numai pentru Mine, ca să asculte de Mine, și prin duhul ascultării lui să fie iarăși lumină pe pământ. Le-am spus la ucenici: *«Cine nu lasă pentru Mine tată și mamă, soți și copii, țărini și ranguri, prieteni și avuții și pe sine însuși, nu poate să fie ucenicul Meu»*, căci toate acestea îl trag înapoi din Mine pe om, și îl învață ascunderea apoi. Dar tu, poporul Meu, să iubești viața, să iubești ascultarea, ca să fii păzit de căderi și să fii în toată clipa ucenicul Meu, ca să nu aibă vreme duhul întunericului să-ți poarte mintea în afară de frica de Dumnezeu și de duhul ascultării, căci prin acestea Eu te am al Meu, și te am prin duhul râvnei cea plină de iubire pentru Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul, și iată, iarăși lucrează înnoirea lor. Amin.

Te povățuiesc să te păstrezi frumos înaintea îngerilor luminii, căci Eu am pus lege bună în toate câte le-am făcut, poporul Meu. Fiți fii ai zilei, fiilor, că vreau să vă deprind să vă sculați de dimineată și să nu vă culcați târziu după ce înserează. E mai bine să lucrați ziua, fiilor, ca nu cumva apoi să vă învățați să lucrați noaptea. Sculatul de dimineată vă așează în întâmpinarea luminii ca să nu vină ea peste pământ când voi dormiți, iar această lucrare vă va învăța să stați înaintea Mea pentru venirea Mea cu dimineata Mea. Dacă vă strigă cineva la poartă de dimineată, nu este frumos să nu fiți voi treji cu toții, ci e frumos să fiți ca unul, și așa veți trăi unul în altul pentru cele vii și frățești. Culcați-vă când se face seară bine, și sculați-vă de dimineată la răsăritul soarelui, fiilor, ca să fiți fiii dimineții veșnice. Citiți în Scripturi ce este plăcut lui Dumnezeu, și așa să faceți în toată vremea, ca să nu rămână neîmplinite de voi toate cele din Scripturi cu care Eu am povățuit pe om spre viață.

Măinile voastre să facă multe cruci pe trupul vostru și peste toate câte voi aveți și folosiți, fiilor. Picioarele voastre să vă poarte trupul în lumină spre toate voile Mele cu voi, și ale voastre cu Mine, și să vestească mereu pacea, iar inimile să le lăsați în Mine și în toți cei ce sunt ai Mei, ca să puteți avea duhul și lucrarea ascultării care nu vă lasă să pieriți de pe calea îngerilor luminii.

Iată, fiilor, am lucrat cu milă multă pentru sufletele care a fost acum ridicat dintre oameni, că el știa bine despre coborârea Mea la voi, dar duhul îngâmfării din el îl ridica cu judecată și cu necumințenie asupra lucrului Meu cu voi, asupra păcii Mele dintre voi. Cel ce Mă cunoaște și aude venirea Mea și nu se teme ca s-o primească și ca să ia din ea duh de ascultare întru întâmpinarea Mea, acela se așează potrivit Mie, căci omul nu ascultă de Dumnezeu așa cum a ascultat Lazăr când l-am strigat afară din mormânt, și a ascultat și sufletul lui, nu numai trupul, căci trupul este purtat de suflet. Omul însă stă mereu în sine și nu-Mi răspunde, pentru că el este mare pe pământ și uită de voia Mea în el. Dar mila Mea este mare când îmi este milă de om, și am căutat să nu las acest suflet să se piardă în neascultare, în neîmplinire și în duh de om mereu, mereu. Lucrarea Mea cu voi e munte înalt, fiilor, și cine dă să lovească în acest munte se zdrobește în el, că Eu pe voi vă ocrotesc din cer și de pe pământ, prin cei credincioși coborârii Mele și prin cei ce Mă împlinesc în ei. N-am voit pe acest suflet să-l prindă venirea slavei Mele cu spatele spre cuvântul Meu de azi și spre împlinirea lui. Nu voiesc depărtarea de Mine a omului, și de la aceasta, dureri de la el spre Mine, ci voiesc să nu-l las pe om să se piardă prin necunoștința lui de Dumnezeu, căci omul care se face mare pe pământ, uită de duhul umilinței inimii, duhul care îl păzește pe om pe pământ. Acum vă rog pe voi, aveți grijă înaintea Mea de stăruința pentru mântuirea sufletului lui, ca să-i fac lui bine acum când el vede cum este Dumnezeu cu voi. Dar el este rănit acum, că nu s-a voit să fie oprirea lui spre Mine la poarta cea

însemnată de Mine pe pământ, și care străjuiește grădinița cuvântului Meu. Eu însă îl voi vindeca de această rană, prin pocăința celor din casa lui, care nu știu să Mă iubească pentru venirea Mea la voi cuvânt de înviere și de învățătură pentru ascultarea de Dumnezeu a omului. Voi însă căutați să știți bine lucrarea de ucenici, ca să fiți de folos Mie pentru mântuirea multora care nu știu să se facă salvatori de lângă Mine și nu de lângă lume pentru om. Amin.

V-am povățuit acum să stați mai mult învăluiți în duhul ascultării, fiilor. Iubirea de Mine să n-o înlocuiți cu nici o iubire, că iată cât de ușor alunecă omul care gândește din sine netemându-se de el însuși! Vă voi învăța mereu, și cald vă voi învăța, că mare este înțelepciunea Mea când omul o iubește în el, și iată, cuvântul învățurii Mele este între voi.

O, poporul Meu, fă de-a pururi faptă din cuvântul Meu, și fii harnic să Mă ascuți și să Mă iubești, și vei fi lumină din cer pe pământ, și vei fi rod al ascultării, și bucuria Mea cea dulce vei fi, poporul Meu. Amin, amin, amin.

09/22-07-2005